

دستفروشی زنان سرپرست خانوار را به سمت آسیب های اجتماعی سوق می دهد

یک روانشناس گفت: وقتی صحبت از زنان سرپرست خانوار می شود یعنی مادری که نقش پدری ایفا می کند و علاوه بر تامین نیازهای عاطفی خانواده باید هرآنچه وظیفه پدر است را نیز برعهده بگیرد، بنابراین قشری که درباره آن صحبت می کنیم، فشار روانی زیادی را متحمل می شود.

به گزارش ایسکانیوز، دکتر حسین بیگدلی، روان شناس و پژوهشگر مسائل اجتماعی در گفت و گو با برنامه نیم نگاه گروه خانواده رادیو سلامت گفت: وقتی صحبت از زنان سرپرست خانوار می شود یعنی مادری که نقش پدری ایفا می کند و علاوه بر تامین نیازهای عاطفی خانواده باید هرآنچه وظیفه پدر است را نیز برعهده بگیرد، بنابراین قشری که درباره آن صحبت می کنیم، فشار روانی زیادی را متحمل می شود.

او ادامه داد: به باور من دستفروشی زنان سرپرست خانوار و دختران نه تنها ممکن است آنها را به سمت و سوی آسیب های اجتماعی سوق دهد، بلکه به طور مستقیم و غیرمستقیم فضای اجتماعی را متضرر می کند و همچنین این پرسش مطرح می شود که کدام نهاد و سازمان مردم نهاد از زنان سرپرست خانوار خوداشتغال حمایت می کند؟ آیا بودجه تخصیص یافته به امر حمایت از این قشر، بدرستی مصرف می شود؟ کدام دستگاه ها متولی و مسئول مراقبت از زنان دستفروش هستند؟

او افزود: همان طور که می دانید در تعاریف جامعه شناسی، دستفروشی شبه تکیه گری است که از دید مدیران شهری در صورت ایجاد سد معبر مورد برخورد قرار می گیرد و همین موضوع باعث ایجاد اضطراب ها و تنش هایی برای زنان خواهد شد که تاثیر آن قابل مقایسه با مردانی در جایگاه مشابه است. برای حل این مساله بهترین راه پرهیز از سطحی نگری و جزیره ای عمل کردن دستگاه های حمایتی است و با برنامه ریزی در اجرا و نظارت می توان به طور اثربخش از زنان دستفروش حمایت کرد.

او تاکید کرد: تا آنجا که من می دانم، در حوزه اجتماعی در وزارت کشور، مقرر شده است تا سازمان اجتماعی تشکیل شود که براساس آن تمام دستگاه ها موظف به حمایت از قشرهای آسیب پذیر جامعه بویژه زنان سرپرست خانوار باشند و از سوی دیگر باید از سوی نهادهای فرهنگی، اجتماعی و علمی مطالبه گری به وجود بیاید که مسئولیت حمایت و مراقبت از زنان سرپرست خانوار در کار دستفروشی با کیست؛ همچنین زنان دستفروش نیز باید بدانند نیاز به کسب چه آموزش ها و مهارت هایی دارند و دارای چه حقوق اجتماعی و شهروندی هستند؟ فراموش نکنیم برای حل هر مشکل اجتماعی ابتدا لازم است حوزه فرهنگ اجتماعی را در جامعه به رسمیت بشناسیم، تخصص ها را بپذیریم و این که حوزه اجتماعی نیز تخصصی است و باید به صورت نظام مند مدیریت و راهبری شود.